अपि हृष्टवत्यः, 'अयम्' इन्द्रः, 'चर्षणीनां' मनुष्याणां, कृत्स्नस्य 'जगतश्च', 'राजा', भूत्वा वर्त्तते ॥

अथ वपाया याज्यामाह । "स एव वीरः स उ वीर्य्यावान् । स एकराजो जगतः परस्याः । यदा वृत्रमतरच्छूर इन्द्रः । अथाभवद्दमिताभिक्रतूनाम्" इति । यः अयम्, 'इन्द्रः', 'स एव,' 'वीरः' युद्धेषु शूरः, 'स उ वीर्य्यावान्' स एव उत्साह-युक्तः, 'स एकराजः' कृत्स्नस्य 'जगतः', एक एव राजा, 'परस्याः' अतिशयेन पाता, सोऽयं 'शूरः', 'इन्द्रः,' 'यदा', 'वृत्रं', 'अतरत्' विनाशितवान्, 'अथ' अनन्तरं, 'अभिक्रतूनां' अभि-प्राप्त-विरोधाचरण-लक्षण-कर्म्मणां शत्रूणां, 'दमिता' दमन-हेतुः 'अभवत् ॥

अथ पुरोडाशस्य पुरोऽनुवाक्यामाह । "इन्द्रो यज्ञं वर्द्धयन् विश्ववेदाः । पुरोडाशस्य जुषताᳬ हविर्नः । वृत्रं तीर्त्वा दानवं वज्रबाहुः [७] । दिशो दृᳬहत् दृᳬहिता दृᳬहणेन" इति । 'विश्ववेदाः' सर्व्वज्ञः, अयम्, 'इन्द्रः', 'यज्ञम्', 'अस्मदीयं' 'वर्द्धयन्', 'नः' अस्मदीयस्य, 'पुरोडाशस्य', सारांशं 'हविः', 'जुषतां', 'वज्रबाहुः', अयं 'वृत्राख्यं' 'दानवं', 'तीर्त्वा' हत्वा, 'दृᳬहणेन' दृढीकरणसाधनेन, 'दृᳬहिता' दृढीकर्त्तुमुद्यतः, सन् 'दिशो दृᳬहत्' वृत्रकृतोपद्रवेण प्रच-लितानां सर्व्वदिग्वर्त्तिप्रजानां स्थैर्य्यं कृतवानित्यर्थः ॥

अथ पुरोडाशस्य याज्यामाह । "इमं यज्ञं वर्द्धयन् विश्व-वेदाः । पुरोडाशं प्रतिगृभ्णन्विन्द्रः । यदा वृत्रमतरच्छूर